

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31578/2023
19.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца Привредна комора Србије, чији је пуномоћник Јелена П. Паспаљ, адвокат из ..., против тужених АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Ђорђевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 859/23 од 22.09.2023. године, у седници одржаној 19.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 859/23 од 22.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 859/23 од 22.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 31/2023 од 29.03.2023. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца Привредне коморе Србије да се обавезу тужени АА и ББ да тужиоцу солидарно исплате износ од 191.250,00 динара, на име накнаде штете. Обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове поступка у износу од 90.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 859/23 од 22.09.2023. године, донетој након одржане расправе пред другостепеним судом, укинута је наведена првостепена пресуда и одлучено тако што је одбијен тужбени захтев у цитираној садржини и обавезан тужилац да туженима на име трошкова поступка исплати износ од 117.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешене примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правног питања од општег интереса, правног питања у интересу равноправности грађана, потребе уједначавања судске праксе, као и потребе тумачења права пвodom накнаде штете због злоупотребе процесних овлашћења.

Одлучујући о дозвољености посебне ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/23), Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, битне чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована побијана пресуда, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тужбеног захтева о коме је одлучено је накнада штете због покретања и вођења парничног поступка који је резултирао одбачајем тужбе поднете 25.08.2020. године у окончаном поступку код Привредног суда у Пожаревцу П 235/2020 и претходно покренутог поступка по предлогу за одређивање привремене мере ради обезбеђења неновчаног потраживања пре покретања парничног поступка, правноснажно одбаченим решењем Привредног апелационог суда од 16.09.2020. године. Трошкови поступка по предлогу за одређивање привремене мере су трошкови поводом покретања парнице, окончане одбачајем тужбе и одбијањем захтева овде тужиоца за накнаду трошкова жалбеног и ревизијског поступка, а захтев за накнаду штете због злоупотребе процесних овлашћења није ни био постављен, те није ни било услова да се о том захтеву одлучи или одвоји поступак, нити се он може накнадио остварити мимо законом прописане процедуре, којом се другостепени суд руководио код одбијања тужбеног захтева у овој правној ствари.

Побијаном пресудом није одступљено од судске праксе. Наиме, у судској пракси није спорно да се о парничним трошковима као издацима учињеним у току или поводом поступка (члан 150. став 1. ЗПП) одлучује у судском поступку у ком су трошкови настали, а да се због злоупотребе процесних овлашћења странка или други учесник у поступку може обавезати на накнаду штете оштећеној странци, под условом да је такав захтев постављен сагласно члану 187. истог закона. Имајући у виду да у овом случају нема ни правних питања која су од општег интереса или су у интересу равноправности грађана, нити потребе за новим тумачењем права, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Поступак у овој правној ствари покренут је тужбом поднетом 20.12.2021. године. Вредност предмета спора износи 191.350,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена према члану 479. став 6. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић